

Herr Gitzkrage.

Malbrough . . . Malbrough (er singt) Malbrough s'en
va-t-en guerre . . .

Herr Heiterwiss.

C'est ça . . . dr Malbrough isch e famoser Krieger
gsi . . .

Herr Gitzkrage (redressiert si).

Ich will scho, Herr Heiterwiss, ich will scho . . .
awer 's Kleid? . . . denn er isch wohrschinlig nitt eso
ag'legt gsi? . . .

Herr Heiterwiss.

Sorge Se nitt fir das, Herr Gitzkrage, 's isch mir
nur um dr Kopf un d'Stellung, 's Kleid will ich scho
ane mole . . . wenn Se wänn, so fange mr glich a. (er
nimmt dr Herr Gitzkrage am Arm un fiehrt en züer Puppe)
So, Herr Gitzkrage, das do (er zeigt uf d'Puppe) wär
jetz also d'Madame Malbrough . . . jetz kneie Sie do
nàwe se, uf ei Kni, un hewe beide Händ in d'Höche,
wie wenn Se se thàte-n-abete . . . so . . . (er macht en
e wenig hinte n d'Puppe z'kneie, ass er im Chevalet un in dr
Thüre dr Rücke kehrt) jetz mücke Sie sich nimmig . . .
ich will mi jetz glich an d'Arwet mache. (Er nimmt si
Hüet un schlicht züer Thüre-n-üse un losst dr Herr Gitzkrage
kneie. Uf dr Schwelle kehrt er si noch emol um un kittert
un hebt si dr Büch un geht furt.)

Herr Gitzkrage (noch ere Wile un ohne umme z'lüege).

Sie mien sich awer e wenig dumme, Herr Heiter-
wiss . . . me wird mied in der Position . . . (er wartet e
wenig). Geth's vora, Herr Heiterwiss? . . . (wo-n-er kei
Antwort bikunnt, so tschilt er uf d'Site gege-n-em Chevallet,
uf eimol springt er uf) Eh! . . . ich glaüb, er isch jo gar
nimmig do? . . . hà hà hà . . . das isch jetz wieder emol
güet! . . . possige Lit, die Moler, possige Lit! . . . (er
geht gege dr Thüre) ich will jetz g'schwind noch geh mi
Zins gar izieh (er geht üse).

IV. Uftritt.

Herr Fisselboge, derno **Gretele**, **Herr Knopfloch**
un **Herr Gitzkrage**.

('s fangt a Nacht z'werde im Zimmer).

Herr Fisselboge (kunnt ine, er isch e wenig benewelt
un singt).

G'sang (dr Kückück uf em Bire-n-Ast).

Ich weiss nitt, wie's mr isch im
Sieseribum un fàderi düderi dàì dàì dàì,
Ich weiss nitt, wie's mr isch im Kopf,
Er wackelt mir dà arme
Sieseribum un fàderi düderi dàì dàì dàì,
Er wackelt mir dà arme Tropf . . .

Ich weiss nitt, isch e Newel oder hà-n-ich e wenig
z'tief in's Glas glüegt . . . 's isch mr ganz possig vor
de-n-Aüge . . . (er sieht d'Puppe vorne sitze) Tiens! . . .
's Gretele isch jo scho do . . . un ich, wo's ha mache
z'warte! . . . (züer Puppe, wo-n-er fir's Gretele nimmt) Isch
Se denn scho do, Gretele? . . . ich ha nitt glaübt, ass
es scho-n-eso spot isch! . . . worum git Se mr kei
Antwort? . . . isch Se bös, ass ich Se ha mache z'warte . . .
verzeiht Se mr . . . 's isch g'wiss nitt mi Schuld . . .
ich ha dr Dings atrofte un dà hat mich halt ufg'halte . . .
(d'Thüre geht uf un 's Gretele kunnt ine ku z'schliche un
lüegt em verwundert züe) 's isch mr g'wiss Leid! . . . wenn
Se wisse thàt, wie gern as ich Se ha, so thàt Se g'wiss
nitt eso mit mr trutze . . . (er kneit hinte-n-an se).

Gretele (macht zornig d'Arm iwernander).

Ah so, Herr Fisselboge! . . . e-n-Andere in Ihrem
Zimmer! . . . schön, schön, nur furtg'macht . . . 's isch
intressant, das Ding . . .

Herr Fisselboge (kehrt si verwundert um un springt
in d'Höche).

's Gretele!;